

DOŤEASKÁ•Ā~KA OLINKA

PondĀĀ-lĀ-, 28 kvĀĀ-ten 2018

OLGA je psĀ- andĀĀ-lĀ-Ā•ek. Tedy, ona nenĀ- pejsek, ona je krĀĀ;snĀĀ; mladĀĀ; holĀ•ina, nesmĀ-rnĀĀ; hodnĀĀ; a empatickĀĀ; kterĀĀ; vĀĀ;nuje velkou Ā•Ā;st svĀ•ho volna (i svĀ•ho srdce) neĀĀ;Ā•astnĀĀĀ; a mnohdy i nemocnĀĀ; pejskĀĀ-m. JednoduĀĀ; je takovĀĀ; malĀ•ho zoufalce "vyfasuje" a teprve kdyĀĀ; ho zdravotnĀĀ; i psychicky dĀĀ; dohromady, tak pak teprve ho "poĀĀ;le dĀĀ;il", do jeho novĀ•ho bĀĀ;jeĀ•nĀ•ho domova... A - mimo to Olinka umĀ- skvostnĀĀ; psĀĀ;t.

To, co ona popĀ-ĀĀ; je, by jinĀĀ; odskuhral, ale od nĀ- to vyznĀ- Ā•Ā;asnĀĀ;. JejĀ- zprĀĀ;vy o kaĀĀ;dĀ•om tom pejskovi jsem nesmĀ-rnĀĀ; oblĀ-benĀ• a velmi, velmi Ā•tenĀ•.

K nĀ- pĀ™ijede tĀ™esoučĀ- se uzlĀ-k, a ona psĀ-ho drobeĀ•ka vĀĀ;dy postavĀ- na nohy. Olinka je doĀ•askĀĀ;ka Ā• coĀĀ; znamenĀĀ; ĀĀ;e mĀĀ; kaĀĀ;dĀ•ho toho svĀĀ;tmence jen v Ā•zdoĀ•asnĀ•Ā•e pĀ•i. Snad jedinĀĀ; to, ĀĀ;e mĀĀ; svĀ•ho vlastnĀ-ho "MazĀĀ;nka", ji chrĀĀ;nĀ-pĀ™ed velkĀĀ; smutkem, kdyĀĀ; se s tĀ-m kterĀĀ; pesĀĀ;nkem po urĀ•itĀ• dobĀĀ; zas musĀ- rozlouĀ•it. = MAZĀ•NEK
xxxxxxxxxx

On to jeĀĀ;tĀĀ; nevĀ-, jako kaĀĀ;dĀĀ; veĀ•er hrabal deku s velkou vervou, a teĀ• spĀ-. JĀĀ; jsem ten, kdo vĀ-. VĀ-m, ĀĀ;e za pĀĀ;r dnĀ- se rozlouĀ•Ā-me.

StejnĀĀ; jako se dĀ-vĀĀ;im teĀ• na nĀĀ; j, jsem se dĀ-vala uĀĀ; desetkrĀĀ;t. MoĀĀ;nĀĀ; to takhle proĀĀ-vĀĀ;im jen jĀĀ; moĀĀ;nĀĀ; to takhle proĀĀ-vĀĀ; kaĀĀ;dĀĀ; doĀ•askĀĀ;ka. MoĀĀ;nĀĀ; je ten vztah mnohem intenzivnĀĀ; jĀĀ;-, protoĀĀ;e ten rozhovor nevyslovenĀĀ; nahlas je vĀĀ;dy na zaĀ•ĀĀ;tku stejnĀĀ;. Je tu nĀĀ; kdo, kdo je prvĀ-m krokem k Ā•suĀĀ; vĀĀ;echno bude dobrĀĀ;Ā• a je tu nĀĀ; kdo, kdo se uĀ•Ā- zase bĀĀ;t. A tenhle vztah je prostĀĀ; intenzivnĀĀ; jĀĀ;- neĀĀ; jakĀĀ;koliv jinĀĀ;.

Jsem jen nĀĀ; kdo na zaĀ•ĀĀ;tku, co se snaĀĀ;- ukĀĀ;zat, ĀĀ;e slovo Ā•šbezpeĀ•Ā-Ā• mĀĀ; nĀĀ; jakou vĀĀ;hu a nĀĀ; co znamenĀĀ; ale stejnĀĀ; jako tĀĀ; desetĀ pĀ™ed nĀ-m nemĀĀ;e dĀĀ;t to, co opravdu potĀ™ebujĀ-. PĀ™esto mĀĀ; ale ten pocit u louĀ•enĀ- nĀĀ;dech nespravedlnosti, neoprĀĀ;vnĀĀ; nĀĀ; ale je tam.

Jsem jen nĀĀ; kdo, kdo mĀĀ; uĀĀ; pĀĀ;r let ve slovnĀ-ku Ā•stady se neĀ•Ā-rĀĀ;Ā• a Ā•slibuju, ĀĀ;e uĀĀ; vĀĀ;echno bude fajnĀ•. Jsem jenom pĀ™evoznĀ-k za tĀ-m pravĀĀ;im domovem. NĀĀ; kdo, kdo je tu jen na prvĀ- chvĀ-le. VĀ-m to, a pĀ™esto si pamatujĀ kaĀĀ;dĀĀ; jeden pohled Ā•skam jduĀ• pĀ™mi louĀ•enĀ- a potom hodnĀĀ; smrkĀĀ;im. NĀĀ; kdy rovnou a nĀĀ; kdy aĀĀ; kdyĀĀ; uklĀ-zĀ-m miskou, kterou za pĀĀ;r tĀĀ;dnĀ- zase vytĀĀ;hnu.

StejnĀĀ; jako desetkrĀĀ;t pĀ™ed tĀ-m si Ā™Ā-kĀĀ;im, ĀĀ;e nesmĀ-m zapomenout vyslovit nahlas, ĀĀ;e mĀĀ; rĀĀ;d drbĀĀ;nĀ- na zadku a na leĀĀ;enĀ- potĀ™ebuje deku a ne polĀĀ;tĀĀ;™, protoĀĀ;e si to rĀĀ;d hĀĀ;Ā; pod sebe. Ale pokud je na posteli, tam ĀĀ;e je polĀĀ;tĀĀ;™ potĀ™eba.

Jsem nĀĀ; kdo, kdo se tu pokaĀĀ;dĀ• emoĀ•nĀĀ; vyĀĀ;dĀ-mĀĀ; a ten nĀĀ;ĀĀ;nej balĀ-k poĀĀ;le dĀĀ;il. NĀĀ; kdo, kdo dostĀĀ;vĀĀ; otĀĀ;zky, proĀ• to dĀĀ;il. A tomu nĀĀ; komu se chce snad jen Ā™Ā-ci, ĀĀ;e kdyby se svĀĀ;t toĀ•il v poĀ™Ā;dĀ;ku, takhle by tu nestĀĀ;il. Ale vy si prostĀĀ; poĀ™Ā;d dĀĀ;ilĀ;te ĀĀ;Ā;Ā;ka a ono se to prostĀĀ; stalo nebo je to roztomilĀ• a straĀĀ;nĀĀ; se mĀĀ;lĀ-te pĀ™mi nahĀĀ;vĀĀ;nĀ- si, ĀĀ;e tomu najdete dobrĀ• domovy a co bude dĀĀ;il, nevidĀ-te. NevidĀ-te, ĀĀ;e je to kruh, na jehoĀĀ; konci je straĀĀ;nĀĀ; moc utrpenĀ-. JĀĀ; to bohuĀĀ;el vĀ-m a nĀĀ; kdo tu stĀĀ;t musĀ-. MilĀĀ; Ā tefĀĀ;nku, jako vĀĀ;dycky jsme ti v DoĀ•askĀĀ;ch De De sehnali bĀĀ;jeĀ•nou rodinu a tak tĀĀ; za pĀĀ;r dnĀ- pohladĀ-m naposledy. VĀ-ĀĀ; ta co tĀĀ;

přivezla, se jmenuje Dita, na tu si někdy vzpome, protože ta má za to, že ty a stovky dalších budou mít budoucnost. Takovou tu vesele psá. Možná mi tvoje nová máma řekne, že tě má u navštívit a jáj se zase usmáju. V duchu ale budu vědět, že už se nikdy nevidíme, protože po tobě přijde další a skloubit tohle s prací a normální životem je strašně těžké.

Řeknu ti to narovinu, dělat tohle je prostě strašně na hovno, ale máj to větší smysl než vydávat miliony. I když mi zase někdo ztra položí otázku, proč to dělám, ta pořádná podlaha a ten čas, zase nebudu vědět jak mu odpovět, protože co bys řekl člověku, který ten život bere asi jinak. A tak se ještě přikrýt vyspíme a potom půjde.

Pořepťím ti, jako jsem řeptala vějem přmed sebou, když spáte a ještě nevěte, a já už věm, že tu vědycky budu, kdyby cokoliv. A věřím, že je to pravda pravdoucí. Ale věm, že i u tebe to nebude pořeba, že i tentokrát jsem našla někoho, kdo ti po tom vějem děj nebe. Ale jsem tu, jako vědycky â!

OLGA MINAŘKOVÁ